

ad § 20.

Bed Affattelsen af denne § har man i alt Væsentligt fulgt Anordningen af 29de Juli 1846 §§ 51 og 52 og Lov af 14de April 1865 §§ 6 og 11.

ad § 21.

Ministeriet maa holde for, at der kun i det Tilfælde, at Sagen indskrænker sig til Anke over Vedligeholdelsesmangler, er tilstrækkelig Grund til at affjære Vedkommende Afgang til at indbringe Sagen for en Overlandvæsen-commission, og skal man i bemeldte Henseende fremhæve, at der jævnlig er forekommet Tilfælde, hvori de Vedkommende havde ønsket, saafremt dette havde kunnet lade sig gøre, at erholde yderligere Prøvelse af Landvæsen-commissionskjendelser betræffende mindre Vandløb, hvilke nu ifølge Anordningen af 29de Juli 1846 § 49 ere endelige Afgjørelser. Forholdene med Hensyn til de mindre Vandløb ere vel noget forskellige fra Hegnsforholdene, som kun vedrøre de Hegnet umiddelbart paastødende Eodsetere, medens de mindre Vandløb ogsaa kunne vedrøre flere end de paastødende Eodsetere, men den Erfaring, Ministeriet saaledes har gjort med Hensyn til sidstnævnte, bør dog efter Sammes Formenting ogsaa tillægges nogen Betydning ved Afgjørelsen af det foreltiggende Spørgsmaal.

ad § 22.

Bed Affattelsen af den første Deel af denne § har man taget Lov af 14de April 1865 § 10 til Monster.

Slutningsbestemmelsen har til Diemed at bane Veien for, at Hegnsnysmændenes Protocoller kunne blive det Sted, hvor man i Almindelighed kan faae paalidelig Dplysning om Hegnsforhold; den derved aabnede lette Afgang til for Fremtiden at firkre Overholdelsen af uden Hegnsnysmændenes Mellemkomst indgaade paa fyldestgjørende Maade affattede Hegnsoverenskomster vil, som man haaber, blive meget benyttet.

ad § 23.

Med Hensyn til denne Paragraph skal man henvisse til Anordningen af 29de Juli 1846 § 71 og Lov af 30te December 1858 § 23.

ad § 24.

Shvorvel denne Lov forøvrigt ikke har til Diemed at træffe nye Fredningsbestemmelser, har man dog anseet det for nødvendigt, siden de i Forordningen af 29de October 1794 § 17 ommeldte Synsmænds Function ophører, at give Regler for, hvorledes der for Eftertiden bliver at forholde med den disse paa-hyllende Taxation af optagne Kreaturer, og den ved saadanne bevirkede Skade.

Man har ikke anseet det for passende at paalægge de af Communen udnævnte Hegnsnysmænd, hos hvilke man tør forudsætte en større Indstgt og Dygtighed, end der udfordres til Udførelsen af fornævnte Taxationer, at udføre disse, — og man har derfor foreslaet Tilveiebringelsen af andre Taxationsmænd paa den i Lovforslaget angivne Maade.

§ 23 i Forordningen af 29de October 1794, hvorefter Synsmændene skulde tarere den deri ommeldte forsættlige Hegnsffade, har man funden det passende ved denne Leilighed at ophæve, hvorfor denne § er medoptagen i den følgende § blandt de Bestemmelser, som skulle hæves.

ad § 25.

Med Hensyn til, at Forordningen af 13de December 1793 § 91 her er nævnt, henvises til Bemærkningerne til § 8. Der synes ikke at være Grund til vedblivende at opretholde Bestemmelsen i Forordningen af 9de Juli 1817 § 6, som forudsætter, at der i Almindelighed kun kan blive Spørgsmaal om jordspildende Hegn.